

Derfor vil jeg godt sådan rent faktisk spørge finansministeren til et element, som ikke har været inde i debatten, nemlig de budgetgaranterede områder. Jeg går ud fra, at man nu er så langt fremme i analyserne og de foreløbige sonderinger på i hvert fald i det mindste embedsmandsplan, at man ved, hvad det er for en størrelse. Jeg hører rundtomkring i landet, at en række kommuner kommer til at hænge på voldsomt store udgifter. De penge, det udløser, at man kommer ud over den budgetgaranterede ramme, ender jo ikke i de samme kommuner, som har haft udgiften.

Vil finansministeren ikke godt lige prøve at sige et par ord om det, så vi kan få en fornemmelse af, hvor stort det problem er?

(Kort bemærkning).

Finansministeren (Thor Pedersen):

Jeg kan sige en ting om det konkrete – nu vil jeg ikke bevæge mig ind i forhandlingerne – nemlig at alle elementer indgår. Jeg vil bare sige, at den problemstilling, vi står over for rent generelt, er, at der har været fejlbehæftede indberetninger fra kommuner og amter, hvilket gør, at vi i øjeblikket overhovedet ikke sidder med balanceregnskabet. Det er bare for at sige det helt faktisk.

Der indgår også elementer som: Hvad er det for beløb, vi skal sætte af? Hvad er det, vi skal håndtere? Hvad gør vi med de kommuner, der har et fejlskøn, og som har selvbudgetteret deres skattegrundlag, altså med håndteringen af den udfordring, hvor man har udbetalt skatten, men hvor kommunen rent faktisk efterfølgende ophører med at eksistere?

Jeg vil blot sige, at alle spørgsmål er i omløb, og det er også derfor, at der ikke er nogen konklusion. Jeg vil for så vidt ikke her give noget svar. Jeg kan blot sige, at alle elementer indgår i det, man sidder og drøfter.

(Kort bemærkning).

Ole Stavad (S):

Det synes jeg faktisk er skuffende. Jeg har stor forståelse for, at vi ikke fra Folketingets talerstol kan tage noget, man sidder, om jeg så må sige, og forhandler mellem modsat rettede parter. Jeg har selv tidligere haft fornøjelsen af at sidde med omkring de pågældende borde. Men lige nøjagtig det her med, hvor store beløb der er i spil i forhold til de budgetgaranterede områder, er jo noget rimelig faktisk.

Jeg ved godt, at der kan være nogle endelige diskussioner til sidst om grundlaget, men det er

meget afgørende, for det er jo her, vi får de virkelige store problemer med den måde, bloktilskuddene i øjeblikket fordeles på. Det vil typisk være de områder med lav vækst, såkaldt fattige kommuner, der ofte har den største vækst i konstanthjælp, og hvad der nu ellers er omfattet af de her områder. Det er så også dem, der får den mindste andel af det beløb, man når frem til, med den måde bloktilskuddene fordeles på.

Derfor havde jeg egentlig håbet, at finansministeren som minimum ville prøve at give os en idé om, hvad det er for en problemstilling, vi står med. Vi har jo tidligere foreslået, at man, indtil vi får en udligningsreform, konkret fordeles det til de kommuner, der har udgiften. Det er ikke noget, vi kan fortsætte med i længden, men det kan gøres som noget midlertidigt, så det ikke bliver helt umuligt for de kommuner, der er mest pressede, at løse den opgave, som jeg går ud fra at vi er enige om at de skal løse, også indtil kommunalreformen træder i kraft.

(Kort bemærkning).

Finansministeren (Thor Pedersen):

Jeg må bare igen sige, at alle synspunkter indgår.

Der var f.eks. – nu er det så 2 år siden – spørgsmålet: Hvad gjorde man i de kommuner, der havde en overrepræsentation af førtidspensionister? Hvordan håndterede vi det? Det gjorde vi ved på regeringens initiativ at reservere 1 mia. kr. Sådan var faktisk. Nu siger jeg det blot her, at sådan var der egentlig ønske om at gøre, så det er ikke regeringen, der har været tilbageholdende med egentlig at friholde midler til brug for særlige problemer.

Jeg siger, at det er overvejelser, vi gør os, fordi noget af det, som der spørges til, er et problem i 2006. Og derfor er 2006 et specielt år, og det kan også være, at de løsninger, vi har, er specielle for 2006. Men vi er midt i det, og det er overhovedet ikke fair for nogen part, og det er også forkert at analysere de delelementer, der indgår.

Det er derfor, at jeg med hensyn til dem, der mener, at det, man drøfter, er 2 mia. kr. eller 4 mia. kr., må sige, at det er forkert. Det er jo en samlet ramme og et meget broget billede af problemer og udfordringer, vi forsøger at håndtere i 2006. Det vil blive afløst af en udligningsreform pr. 1. januar 2007 i store kommuner.

(Kort bemærkning).

Ole Sohn (SF):

Jeg kan forstå, at finansministeren ikke er helt enig i de bemærkninger, jeg gjorde om den line-